

der anbragt et langt Bord med Stole omkring. Men ogsaa de tilstødende Rum paa begge Sider var forbeholdt Mødets Deltagere, og til deres Betjening var der udset et Par af Forretningens ældste Folk, for hvis Tavshed Kammerraaden gik i Borgen.

Men et Uheld var i sidste Øjeblik indtruffet. En Kortslutning havde gennembrændt den elektriske Hovedledning. Hele Huset maatte oplyses med, hvad man i Hast havde kunnet skrabe sammen, lige fra Sølvkandelabre til gamle Petroleumslamper og Cyclelygter. Navnlig inde i Salen forslog denne Nødhjælp ikke stort, og Kammerraaden var meget ulykkelig.

Gjærup derimod gjorde ikke noget Væsen af Sagen. Disse gammeldags Lamper og uroligt brændende Lys i svære Armstager, der pludseligt igen var kommen til Ære og Værdighed, lagde en Fortidsstemning over Salen, der i Øjeblikket svarede til noget i hans bevægede og kæmpende Sind.

Han og Enslev havde været Venner i Ungdommen. De kom begge ude fra Landet, og i de fattige Studenterdage havde de holdt broderligt sammen. Ved hint nu historisk berømte Sold i Studenterforeningen, da Enslev ud paa Natten sprang op paa en Stol og under frygtelig Tumult holdt sin første politiske Oprørstale, havde Gjærup med sin Person dækket Vennen mod Overlast af nogle halvfulde og ophidsede